

JOURNAL of SOCIAL and HUMANITIES SCIENCES RESEARCH (JSHSR)

Uluslararası Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Dergisi

Received/Makale Geliş 09.01.2022
Published /Yayınlanma 31.01.2022
Article Type/Makale Türü Research Article

Citation/Alıntı: Altınel, F. N. & Bilir Eyüpoğlu, E. (2022). Alexander Konstantinovich Glazunov'un müzikal kimliği ve Op. 44 viyola & piyano için elegie eserinin incelenmesi. *Journal of Social and Humanities Sciences Research*, 9(79), 106-118.

<http://dx.doi.org/10.26450/jshsr.2928>

Dr. Öğr. Üyesi Füsün Naz ALTINEL

<https://orcid.org/0000-0002-1506-8994>

Nişantaşı Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Müzik Bölümü, İstanbul / TÜRKİYE

Doç. Emine BİLİR EYÜPOĞLU

<https://orcid.org/0000-0001-5400-1760>

Nişantaşı Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Müzik Bölümü, İstanbul / TÜRKİYE

ALEXANDER KONSTANTİNOVİCH GLAZUNOV'UN MÜZİKAL KİMLİĞİ VE OP. 44 VİYOLA & PİYANO İÇİN ELEGİE ESERİNİN İNCELENMESİ

THE MUSICAL IDENTITY OF ALEXANDER KONSTANTINOVICH GLAZUNOV AND EXAMINATION OF ELEGIE FOR VIOLA & PIANO Op.44

ÖZET

Bu makalede romantik dönemin önemli rus bestecisi Alexander Konstantinovich Glazunov'un müzikal kimliği ele alınmış ve "Op. 44 Viyola & Piyano için Elegie" eseri formal, armonik, teknik ve müzikal açılardan analiz edilmiştir. Çalışmada, romantik dönemin özellikleri, bestecileri, romantik dönem müzik formları ve rus müziği üzerinde detaylı araştırmalar yapılmış, bestecinin yaşamı, stili ve eserleri incelenmiştir. Devamında "elegie" formu üzerine odaklanılmış, eser müzikal ve teknik yönlerden incelenerek, yorumculara eser hakkında detaylı bilgiler ve çalışma önerileri sunulmuştur. A.K. Glazunov hakkında Türkçe yayın bulunmaması bizim bu konuda araştırma yapmamıza vesile olmuştur. Yabancı kaynakların kullanılmasına ağırlık verilmiş olan bu çalışmada, eseri icra etmek isteyen birçok müzisyen ve yorumcuya örnek teşkil etmek hedeflenmiştir. Betimsel bir çalışma olan araştırmada, kaynak tarama ve analiz yöntemlerinden faydalanılmıştır. Bu araştırmanın bir diğer amacı ise konu ile ilgili Türkçe kaynak yetersizliği sebebi ile, faydalanılabilecek bir kaynak oluşturmaktır. Viyola ve piyano repertuarındaki romantik edebi eserlerin azlığı sebebi ile bu araştırma benzer türdeki eserleri seslendirecek olan yorumculara emsal oluşturmak amacına hizmet etmektedir. Rus müziğinin ve bestecilerinin yaylı çalgılar tekniğinin gelişimine olan katkısı ve romantik dönem müziğinin müzikal ifadenin doruk noktasını temsil etmesinden ötürü A.K. Glazunov'un bestelemiş olduğu Op.44 Viyola ve Piyano için Elegie eserini incelemek genç yorumculara tavsiyeler verebilmek adına yararlı bir çalışma oluşturmamızı sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: A.K Glazunov, Viyola, Piyano, Elegie, Romantik Dönem.

ABSTRACT

In this article, the musical identity of Alexander Konstantinovich Glazunov, the important Russian composer of the Romantic Period, is discussed and "Op. 44 Elegie for Viola and Piano" has been analyzed in terms of form, harmonic, technical and musical aspects. In the study, detailed researches were made on the characteristics of the Romantic period, its composers, romantic music forms and Russian music, and the composer's life, style and works were examined. Afterwards, the focus was on the "elegie" form, the piece was examined in detail for the musical and technical aspects, detailed information and study suggestions were presented. The fact that there is no Turkish publication about A.K. Glazunov has been our motivation to search on this subject. In this study, which focuses on the use of foreign sources, it is aimed to set an example for many musicians and commentators who want to perform the work. In the research, which is a descriptive study, source scanning and analysis methods were used. Another aim of this research is to create a resource that can be used due to the lack of Turkish resources related to the subject. Due to the scarcity of romantic literary works in the viola and piano repertoire, this research serves to set a precedent for the performers who will perform similar works. Examining the Op.44 Elegie for Viola and Piano composed by A.K. Glazunov, due to the contribution of Russian music and composers to the development of string instruments technique and the culmination of romantic period music's musical expression, has enabled us to create a useful study in order to give advice to young performers.

Keywords: A.K Glazunov, Viola, Piano, Elegie, Romantic Period.

Issue/Sayı: 79

Volume/Cilt: 9

jshsr.org

ISSN: 2459-1149

1. GİRİŞ

1789 yılında yaşanan Fransız İhtilali'nin temellerini oluşturan özgürlük ve eşitlik kavramları, klasik dönemde var olan feodal toplum yapısına karşı çıkararak yeni bir dönemin habercisi olmuştur. Halkın ayaklanması sonucu ortaya çıkan bu olayın felsefe ve müzik tarihinde de etkisi büyüktür. Yönetilmeye alışkın olan toplum ilk defa halk kavramı ile karşılaşmış ve karar verme yetkisinin kendinde olduğu demokrasi çağı bilincine ulaşmıştır. Öte yandan orta çağ ve kilisenin etkisinden aydınlanma hareketi ile ayrılmış felsefe ve bilime önem verilmiştir. 'Ben' kavramı üzerinde durulmuş, o güne kadar var olan toplum bilinci yerini bireyselliğe bırakmıştır. Müzik alanında da karşılığını bulan bu tutum, klasik dönemin sadelik, uyum ve oran anlayışına tepki olarak müzik formlarındaki çeşitlilik, melodinin ön plana çıkması ve nüans kullanımlarıyla karşılık bulmuştur. Romantizmin erken döneminde çok sayıda *lied* bestelenmiş olması, melodiye ve şiirsel anlatıma en üst noktada değer verilmiş olması göze çarpmaktadır. Melodinin bu denli önemsenmesi ve ani duygu değişimlerine rastlanması icracıları yeni arayışlara sürüklemiş, anlatımı güçlendirmek adına ritimlerde serbestlik ve dinamiklerin abartılmasına gerek duyulmuştur.

Romantik dönemde müzik formları da çeşitlilik göstermiştir. Klasik dönemde sıklıkla görülen senfoni, konçerto ve sonat formlarına ilaveten senfonik şiir, konser ya da salon parçaları ve büyük ölçekli operalar karşımıza çıkmaktadır. Küçük ölçekli formlar (salon parçaları), kendi içlerinde üç türe ayrılır. Şiirsel anlatımı barındıran bu parçalar; *fantasia*, *rhapsodie*, *arabesque*, *impromptu* ve *lied* ilk türe, *etude* ve *caprice* gibi virtüözite gösteren formlar ikinci türe, *nocturne*, *barcarolle*, *mazurka*, *polonaise* ve *waltz* gibi amatör icracılar için bestelenen eserler ise üçüncü türe örnek teşkil eder (Altınel, 2020: 49).

Romantik dönem üç aşamada incelenir; Erken Romantizm (1800-1830), Yüksek Romantizm (1830-1850) ve Geç Romantizm (1850-1890). Erken romantizmin bestecileri; Weber, Schubert, Mendelssohn ve Schumann'dır. Yüksek Romantizm bestecileri; Berlioz, Chopin, Paganini, Liszt'dir. Geç Romantizm bestecileri ise; Wagner, Verdi, Strauss ve Brahms olarak sıralanabilir. Her dönem bir tarihsel olay ile gerçekleşmiştir. 1789 Fransız İhtilali ile erken romantizm, 1830 Temmuz Devrimi ile yüksek romantizm ve 1848 devrimi sonrası geç romantizm akımları baş göstermiştir. Yüksek romantik döneme geçiş ile müziğin merkezi Paris olarak kabul edilmiştir. Alexander Dumas, Victor Hugo ve Flaubert gibi dönemin edebiyatçıları eserleri yeni yazılan müziklere ilham kaynağı olmuştur. Bu dönemde müzik eserleri hikâye anlatımcılığına yönelmiş, edebi eserlerin konu alındığı Senfonik Şiir tek bölümlü ancak yoğun biçimde işlenen bir orkestra parçası olarak yeni bir form oluşturmuştur. Berlioz'un Fantastik Senfonisi (1830) bu müzik türünün ilk örneği olarak karşımıza çıkar. Geç romantizm döneminde de bu form Richard Strauss'un eserlerinde sıkça kullanılmıştır. Senfonik eserlerin yanı sıra bu dönemde amatör ve profesyonel icracılar için çeşitli eserler vermiş olan Chopin, Paganini ve Liszt gibi besteciler ise yaylı çalgılar ve piyano tekniğinin gelişmesine katkıda bulunmuşlardır. 1848 devrimi sonrası olarak kabul edilen geç romantizm döneminin ana akımları ise "Tarihçilik, Doğalcılık ve Ulusalçılık" olarak kendini gösterir. Ulusalçılık akımının içinde yer alan Wagner ve Verdi gibi opera bestecilerinin yanı sıra senfonik ve çalgısal müziğin gelişimini sağlayan Strauss ve Brahms'ın eserleri de bu dönemde yazılmıştır. Dönemin felsefesine uygun olarak Wagner'in operalarının konularının İskandinav mitolojisinden alındığı, bununla beraber Verdi'nin eserlerinde ise Victor Hugo ve Alexander Dumas gibi Fransız edebiyatçıları eserlerine yer verildiği görülmektedir. Çalgısal müziğin hemen her alanında eser vermiş olan Brahms ise eserlerinde melodinin zenginliğini bırakmadan ritimleri çeşitlendirmek üzerine çalışmalarda bulunmuştur. Geç Romantizm akımının sonlarında ortaya çıkmış olan ulusalçılık (milliyetçilik) akımı ile her ülke kendi müzikal kaynaklarına yönelmiştir. Halk şarkıları eserlerde ana tema olarak kullanılmaya başlanmış Rus Okulu başta olmak üzere Çek, Norveç ve Finlandiyalı besteciler kendi kültürlerinden esinlendikleri eserler bestelemişlerdir. Milliyetçilik akımı ile Rus besteciler Mikhail Glinka, Aleksandr Borodin, Modest Musorgsky, Nikolay Rimsky Korsakov, Peter İlyiç Çaykovski; Çek besteciler Leos Janacek, Bedrich Smetana, Antonin Dvorak; İskandinav besteciler Edvard Grieg, Jean Sibelius vb. besteciler klasik batı müziğine dahil olmuşlardır (Eyüpoğlu, 2020: 48-49).

Ulusalçılık akımının ana noktası halk kaynaklarının incelenmesi, şarkılar ve dansların müziksel niteliklerinden faydalanılarak yeni yapıtlar ortaya konmasına dayanır. Bu anlayış çerçevesinde her millet kendi öz kaynaklarına yönelmiştir. Rusya'da bu akımı başlatan besteci ise Mikayel İvanoviç Glinka'dır (1804-1857). Eserlerindeki melodi ve reçitatif kullanımı, modal diziler ile halk şarkılarını harmanlaması ile kendi üslubunu oluşturmuştur (Boran- Şenürkmez, 2007: 220). Bestecinin bu müzik tarzı ile bestelenmiş en bilinen operaları "Çar'ın Hayatı" (1836), "Ruslan ve Ludmilla" (1842)'dir. Glinka'nın başlatmış olduğu Rusya'daki ulusalçılık akımının takipçileri ise Aleksander

Dargomijiski'nin yöneticisi olduğu Rus Müzik Kurumu adlı oluşumun altında faaliyet gösteren Rus Beşleri olmuştur. (Say, 2002: 459). Bu besteciler; Aleksander Borodin (1833-1887), Cesar Cui (1835-1918), Mili Balakirev (1837-1910), Modest Musorgski (1839-1881), Nikola Rimski- Korsakov (1844-1908)'dur. Rus beşleri ulusal kaynakları betimleyici anlayış içerisinde vermeye çalışmanın yanı sıra armoni ve orkestrasyon konusunda da oldukça ilerleme kaydetmişlerdir. Armoninin sınırlarını uç noktalara taşıma konusunda en cüretkâr besteci ise Modest Mussorgsky olmuştur. "Bir Sergiden Tablolar (1874)" adlı eseri İzlenimcilik akımının önde gelen bestecilerinden Maurice Ravel'in ilgisini çekmiş, yarım asır sonra orkestra için düzenlenmesi yapılmıştır (1922). Buna benzer olarak "Çıplak Dağda bir gece" adlı yapıtı ise Rus beşlerinin en genci olan Rimsky Korsakov tarafından 1886 yılında orkestra için düzenlenmiştir. Rimsky Korsakov, orkestrasyon konusunda çalgıların tınılarının melodilerle eşleştirilmesi ve karakterize edilmesi konusunda çok başarılı olmuştur. Slav ve Rus halk kültüründen, destanlarından çokça etkilenmiş olan besteci senfonik şiir konusunda dünya literatürüne giren eserler vermiştir. Çok sayıda orkestra eseri yazmış olan bestecinin tanınmış eserleri arasında "İspanyol Kapriçyosu", "Şehrazad" ve "Rus Paskalyası Uvertürü" vardır. (Say, 2002: 459). Romantik dönem rus müziğinde, rus beşleri kadar önem teşkil eden bir diğer besteci Alexander Konstantinovich Glazunov olmuştur.

2. ALEXANDER KONSTANTİNOVİCH GLAZUNOV YAŞAMI VE MÜZİKAL KİMLİĞİ

Alexander Konstantinovich Glazunov, 10 Ağustos 1865 yılında St. Petersburg'da dünyaya gelmiştir. Annesi Elena Pavlovna Turigina aktif bir konser piyanisti, babası Konstantin II'ich ise tanınan bir editör ve yayınevi sahibidir. Babasının amatör olarak keman ve piyano çalması ve annesinin müzisyen olması dolayısıyla doğduğu günden beri müzik ile iç içe olmasını sağlamıştır. Bu etkileşimler sonucu Glazunov, 9 yaşında ilk piyano derslerini Nadezda Grigorevna Holodkova'dan almış, 12 yaşında ise Nartzissovich Elenkovskiy ile sürdürmüştür. İlk eserini 1878 yılında yazmış olan Glazunov'un yeteneği Mily Balakirev'in (1837-1910) ilgisini çekmiş, Rimsky Korsakov (1844-1908) ile çalışmak üzere teşvik edilmiştir. 1879'da Korsakov ile armoni, kontrpuan, orkestrasyon ve kompozisyon alanlarında eğitim görmüştür. Korsakov, Glazunov'un müzikal gelişimindeki hızı şu cümle ile tanımlamıştır; "Glazunov'un müzikal gelişimi günden güne değil saatten saate fark edilebilir."(Chaffee, 2019). Çalışmalarından iki yıl sonra Korsakov, Glazunov'a daha fazla öğretebileceği bir şey kalmadığını ifade etmiştir.

Resim.1 Alexander Konstantinovich Glazunov **Kaynak:** IMSLP (2022)

Glazunov, 1881 yılının Nisan ayında ilk senfonisini tamamlamış, bu eseri kendisinde fazlaca emeği bulunan hocası Rimsky Korsakov 'a armağan etmiştir. 29 Mart 1882'de ise ücretsiz müzik okulunun 43. konserinde Balakirev yönetiminde eserin ilk seslendirilişi gerçekleşmiştir. Bu konsere St. Petersburg Konservatuvarının kurucularından olan Anton Rubinstein'da (1829-1894) katılmış, eser bitiminde 17 yaşında okul üniforması giyen bir çocuğun sahneye çıkıp tebrikleri kabul etmesi konseri dinleyen herkesi şaşırtmıştır. Orta öğretimini bitiren Glazunov, 1883 yılında St. Petersburg Üniversitesi'nin Tarih ve Edebiyat Fakültesine kaydolmuş ancak bu eğitimi kısa zamanda terk ederek müzik kariyerine başlamıştır. Birinci senfoninin başarılı performansı, sanata destek veren iş adamı Mitrofan Petrovich Belyayev'in (1836-1903) ilgisini çekmiştir. Bu karşılaşma sonucu Belyayev'in ölümüne kadar sürecek olan bir dostluk kurulmuştur. Belyayev'in desteği ile Glazunov'un eserleri basılmaya ve dünya çapında seslendirilmeye başlanmıştır. Belyayev'in evinde düzenlenen cuma konserleri sayesinde Anatoly Lyadov (1855-1914), Joseph Vitolis (1863-1948), Felix Blumenfeld (1863-1931) gibi Rusya'nın en büyük müzisyenleri ile aynı ortamda bulunan Glazunov, Rus Beşleri ile de bu sayede tanışmıştır.

Glazunov'un birinci senfonisini Avrupa'da seslendirilmesi için girişimlerde bulunan Belyayev, 1883 yılında Almanya'ya seyahat ederek Alexander Borodin'in (1827-1888) referans mektubunu Franz Liszt (1811-1886) ve Carl Riedel'e (1827-1888) iletmiştir. Bu girişimler sonucunda Glazunov'un birinci senfonisi Allgemeiner Deutscher Musicverein'in açılış konserinde seslendirilmek üzere Franz Liszt

tarafından kabul edilmiştir. 20 Mayıs 1884'te Avrupa'ya doğru yola çıkan Belyayev ve Glazunov, Avrupa ve Akdeniz seyahatlerinin ilk durağını Weimar olarak belirlemiş; 29 Mayıs 1884 yılında Karl Müller-Hartung şefliğinde birinci senfoninin Avrupa'da ilk seslendirilişi gerçekleştirmişlerdir. Bu konser sayesinde Liszt ile tanışma ve ona piyano çalma fırsatı bulan Glazunov daha sonraları bestelediği Op.16 Fa Diyez Minör İkinci Senfonisi'ni (1886) Liszt'e ithaf etmiştir. Belyayev ile çıkmış olduğu Avrupa ve Akdeniz turnesine Almanya, İsviçre, Fransa, İspanya, Kuzey Afrika ve Morocco ile devam eden Glazunov bu kültür gezisi ile çeşitli ulusların müziklerini duyma ve araştırma imkanı bulmuştur.

4 Temmuz 1884 yılında Balayev'in isteği ile Glazunov'un eserlerini basmak üzere, "M.P. Balaieff" yayınevi kurulmuştur. Basılan ilk eser ise Glazunov'un Op. 3 No.1 "Yunan Ezgileri Üzerine Uvertür" (1882) adlı eseri olmuştur. Aynı yılın ekim ayında Tchaikovsky'nin Eugene Onegin operasını yönetmek üzere St. Petersburg'a davet edilen Glazunov besteci ile tanışma fırsatını bulmuştur. 6 Kasım 1884 yılında Belyayev'in St. Petersburg kütüphanesine yaptığı yüksek miktarda bağışın getirisi ile bestecilere ödüller verilmesini istemiştir. Glinka Ödülü olarak bilinen bu ödülü 1903 yılına kadar Glazunov kazanmıştır. 1886 yılında Belyayev Rus Beşleri ve genç rus bestecilerinin eserlerini seslendirmek üzere bir konser serisi başlatmış bu seriye "Belyayev Serisi" adı verilmiştir. Glazunov'un ilk eserleri bu konser serisi sayesinde sahnelenmiştir. 22 Ekim 1888 Glazunov'un hayatında bir dönüm noktası olmuştur. İlk kez şef olarak sahnede yer almış ve kendi bestesi olan "Lyrical Poem"i yönetmiştir. 1890 yılında hem şef hem besteci olarak kariyerinin zirvesine ulaşmış, Avrupa'da birçok konser vermiştir.

1893 yılında Tchaikovsky'nin ölümüyle birlikte St. Petersburg İmparatorluk Tiyatrosu'nun yöneticisi Ivan Vsevolozhsky, baş koreograf Marius Petipa'yı yeni bale müzikleri bestelemek üzere besteci arayışı için görevlendirmiştir. Bu arayışların sonucunda Glazunov ve Riccardo Drigo "Les Millions d'Arléquin" ve "Mevsimler" balelerini bestelemek üzere görevlendirilmiştir. Petipa ve Vsevolozhsky'nin ilk olarak Glazunov'un "Les Millions d'Arléquin" operasını bestelemesi, Ricardo Drigo'nun ise "Mevsimler'i" bestelemesini istemiştir. Ancak Glazunov "Harlequinade"nin konusunun italyan bestecinin tarzına daha uygun olduğunu öne sürerek Mevsimler balesini bestelemeyi talep etmiştir. Bunun üzerine yakın arkadaş olan iki besteci aralarında anlaşarak besteleyecekleri eserleri değiştirmiştir (American Ballet Theatre (2020). Petipa ve Vsevolozhsky'nin girişimleri ile Glazunov 1899-1900 yılları arasında üç bale bestelemiştir; üç perdelik "Raymonda" (1899), tek perdelik "Les Ruses d'amour" (1898) ve dört perdelik "Mevsimler" (1900). 1896-1897 yıllarında Avrupa gezisinin etkisiyle yazmış olduğu üç perdelik "Raymonda" balesinin ilk seslendirilişi 1899'da St. Petersburg'daki Mariinsky Tiyatrosunda yapılmıştır. Glazunov'un baleleri Tchaikovsky'nin başlatmış olduğu balenin senfonikleştirilmesi geleneğini devam ettirmektedir. Bunun en iyi örneği orkestrasyondaki başarısı ile 1899'da bestelediği "Mevsimler" balesinde görülmektedir.

Akademik kariyerine 1899 yılında başlayan Glazunov, St. Petersburg Konservatuvarında orkestrasyon ve partitür okuma dersleri vermiştir. 22 Aralık 1903'te Belyayev'in vefatı üzerine vasiyeti ile Karsakov ve Lyadov ile Glinka Ödülü, Cuma Konserleri ve "M.P. Balaieff" yayınevini yönetimine geçmiştir. Akademik alandaki çalışmalarına devam eden Glazunov, 1905 yılında St. Petersburg Konservatuvarı'nın müdürlüğüne atanmıştır. Siyasi bağlamda zor bir dönemden geçen Rusya'da politik görüşü dolayısıyla konservatuvardan uzaklaştırılan Korsakov için öğrenciler ile konser düzenlemiş; konservatuvarın devlete bağlı değil özerk bir kurum olması görüşünü savunan öğrencilerle birlikte yapılan bu konserde Korsakov'un "Ölümsüz Kaschey" operasını yönetmiştir. Bu gelişmeyle birlikte Rusya'da ilk kez konservatuvar özerk bir kurum olarak kabul edilmiş ve Glazunov ilk seçilerek gelen müdür olmuştur. İdealist ve özverili bir eğitimci olan Glazunov ihtiyacı olan öğrencilere maaşından burslar vererek eğitimlerine destek olmuştur. Okuldaki her sınava katılıp tüm öğrencilerin gelişimi ile ilgili raporlar yazmaktadır.

1907 yılında Paris'e giden Glazunov, sanat eleştirmeni Sergey Diagliev (1872-1929) ile Paris operasında Rus Besteciler konsepti ile Glinka'dan Scriabin'e kadar oluşan bestecilerin eserlerinden oluşan bir konser serisi düzenlemiştir. Paristen sonra İngiltere'ye giden Glazunov'a Oxford ve Cambridge Üniversiteleri doktor ünvanı vermiş; bu gezi sırasında Royal College of Music ve Royal Academy of Music 'i ziyaret ederek eğitim programlarını yakından takip etmiş ve St. Petersburg konservatuvarı için faydalı olabilecek bilgiler edinmiştir.

Glazunov, 20. yy 'ın başında uluslararası tanınırlıkta bir besteci olmuştur, ne var ki tüm arkadaşlarının ve ailesinin ard arda vefatları üzerine giderek yalnızlaşmıştır. Çağdaşlarının aksine 1917 Ekim Devrimi ile gelen Bolşevik rejimi ile problem yaşamayan Glazunov Rusya'da kalmayı tercih etmiştir. Sovyetler Birliği Maarif Bakanı Anatoly Lunacharsky (1875- 1933) ile ilişkileri iyi olan Glazunov, 12 Temmuz

1918 yılında Lenin'in onayı ile konservatuvara yüksekokul statüsünün kazandırılmasında önemli rol oynamıştır. Bu gelişmeler sırasında 1919 yılında 13 yaşındaki Dmitri Shostakovich konservatuvara kabul edilmiş ve Glazunov'un öğrencisi olmuştur. Shostakovich'in dehasını fark eden Glazunov, 1926 yılında Shostakovich'in birinci senfonisinin seslendirilmesi için bir konser düzenlemiştir. Yüksekokul statüsüne geçilmesinin ardından Glazunov rektör olarak seçilmiş ve yeni öğretmenlerin getirilmesinin önünü açmıştır. 1922 yılında meslekteki 40. yılını doldururken hükümet tarafından sanatçılara verilen en yüksek statü olan Devlet Sanatçısı (People's Artist of Russia) unvanını almıştır.

1928 sonbaharında Schubert'in ölümünün 100. yılı dolayısı ile Viyana da düzenlenen bestecilik yarışmasına jüri olarak çağırılmış bu fırsat ile Prag, Dresden, Leipzig, Weimar, Eisenach ve Bonn'u gezmeye fırsatı elde etmiştir. Seyahatleri sırasında sağlık sorunları ile karşılaşan Glazunov, Gundsheim'daki senatoryumda bir ay tedavi görmüştür. 19 Aralık 1928'de Paris'deki Pleyel Hall'da konser yöneterek kariyerine geri dönmüştür. Seyahatleri devam eden Glazunov, Portekiz ve İspanya'da Lizbon Müzisyenler ve Ressamlar Birliği tarafından şeref üyesi olarak seçilmiş; 1929 'da Columbia Records için BBC Wireless senfoni orkestrasına konuk şef olarak getirilmiş ve tek perdelik Op. 76 "Mevsimler" balesini kaydetmiştir. 1929 Kasım ayında Amerika'ya giden Glazunov, 21 Kasım 1929 'da Amerika turnesine çıkmış ve Detroit Senfoni, New York, Boston, Chicago ve Metropolitan Operasında konserler yönetmiştir. Dönemin önde gelen piyanistlerinden Vladimir Horowitz (1903-1989) ile Rus müziği temalı konser gerçekleştirmiştir.

Hastalığının ilerlemesi üzerine Glazunov Amerika'dan ayrılmış ve Paris'e dönmüştür. 1930 yılında Doğu Avrupa turnesine çıkarak Polonya ve Çekya'yı ziyaret etmiş, Varşova Lodz ve Prag 'da konserler vermiştir. Glazunov, eşi Nikolaevna Gavrilova ile 63 yaşında evlenmiştir. 1931 yılında Paris'ten gelen teklifi Sovyetler'deki pozisyonu dolayısı ile reddetmiştir. 1932'de egzama teşhisi konan Glazunov 'un sağlık problemlerinin artmasıyla birlikte konser hayatı duraklama dönemine girerek, konser davetlerinin azalması ile birlikte şeflik hayatı sona ermiş ve kendini kompozisyon yapmaya vermiştir. 1934 yılında yazmış olduğu Saksafon Konçertosunu virtüöz Alman Saksafoncu Sigurd Rascher için bestelemiştir. 1935'te hastalığı ağırlaşan Glazunov sağ elini kullanamaması nedeniyle piyano çalmayı bırakmak durumunda kalmıştır. Hastalığı devam ederken mesleğine olan ilgisi ve vazgeçmeyen karakteri ile "M.P. Balaieff Yayınevi"nin 50. yılı etkinliklerinde Trio yarışmasında jüri üyeliği yapmıştır. 8 Mart 1936'da hastaneye kaldırılmış ve 21 Mart 1936 'da Paris'te yaşama veda etmiştir. Yaşamı boyunca birçok ülkeyi ziyaret etmiş ve dönemin en önemli sanatçıları ile irtibat kurmuş olan Glazunov'un, cenazesi "Nouveau Cimets de Neully" mezarlığına gömülmüştür. 1972'de Sovyetler Birliği'nin isteği üzerine külleri Leningrad'a getirilerek "Aleksandro Nevskaya Lavra" mezarlığına serpilmiştir. Alexander Konstantinoviç Glazunov, 71 yıllık yaşamı boyunca senfoni, oda müziği, bale, solo çalgı, piyano ve koro için eserler bestelemiştir.

Glazunov'un ilk dönem eserleri Rus Beşlerinin etkisi altındadır. Eserlerinde rus kültürünü ve dokusunu yaşatmış, halk destanları ve şarkılarına yer vermiştir. Kromatizm, sıklıkla değişen tonaliteler arası geçişler, temaların birbiri içerisinde harmanlanması ve kontrpuan gibi ileri düzey kompozisyon tekniklerini ustalıklı kullanmıştır. Nota üzerinde belirtilen nüans, tempo değişimleri ve müzikal terimler konusunda da çok titiz davranarak her birini özenle belirtmiştir. Keman konçertosunda solistin virtüözitesini gösterebilmek adına oktav trill, flajöle ve pizzicato tekniği gibi ileri düzey yaylı çalgı tekniklerini kullanmış, bütün bunları melodi ve müzikal cümleden vazgeçmeden uygulamıştır. Hocası Korsakov gibi zengin bir armonik dili benimsemiş ve orkestrasyonda ustalaşmıştır. Daha sonraları ulusalcı beste anlayışı ve akademik anlayış arasındaki ayrıma karşı çıkarak kendi stilini oluşturmuştur. Dördüncü senfonisini bestelediği 1893 yılında müziğinde ulusal öğelere yer vermesinin yanı sıra daha katı kuralları olan bir form anlayışına sahip klasik batı müziği formlarını kullanmıştır. Müzikal stilini zaman içinde çok değiştirmemekle beraber Rus gelenekçiliği ve Avrupa müziği kültürünü sentezlemesi açısından ayrıcalıklı bir konumdadır. Yaşamı boyunca tanıştığı tüm büyük bestecilerden bilgiler edinmiş, akademik anlamda da öğrenmeye olan merakını göstermiştir.

3. ALEXANDER KONSTANTİNOVİCH GLAZUNOV'UN ESERLERİ (IMSLP, 2022)

- Opus 1: Yaylı Çalgılar Kuarteti No.1 Re Majör (1881-1882)
- Opus 2: "S-A-S-C-H-A" teması üzerine piyano için süit (1883)
- Opus 3: Orkestra için Uvertür No. 1 Sol Minör "On Three Greek Themes" (1882)
- Opus 4: Şan ve Piyano için beş romans (1882-1885)
- Opus 5: Senfoni No.1 Mi Majör "Slavonian" (1881-1884)
- Opus 6: Orkestra için Uvertür No. 2 Re Majör (1883)
- Opus 7: Orkestra için Serenat No. 1 La Majör (1882)
- Opus 8: Orkestra için Ağıt, "To the Memory of a Hero" (1885)
- Opus 9: Orkestra için "*Suite Characteristique*" Re Majör (1884-1887)
- Opus 10: Yaylı Çalgılar Kuarteti No.2 Fa Majör (1884)
- Opus 11: Küçük Orkestra için Serenat No. 2 Fa Majör (1884)
- Opus 12: Orkestra için "Poème Lyrique" Re Bemol Majör (1884-1887)
- Opus 13: Senfonik Şiir "*Stenka Razin*" Si Minör (1885)
- Opus 14: Orkestra için iki parça (1886-1887)
- Opus 15: Yaylı Kuartet için "Five Novelettes" (1886)
- Opus 16: Senfoni No.2 Fa Diyez Minör "A la memoire de François Liszt" (1886)
- Opus 17: Viyolonsel ve Piyano için "Elegy" Re Bemol Majör (1888)
- Opus 18: Orkestra için "Mazurka" Sol Majör (1888)
- Opus 19: Orkestra için fantazi "*The Forest*" (1887)
- Opus 20: Orkestra ve Viyolonsel için iki parça (1887-1888)
- Opus 21: Orkestra için Düğün Marşı Mi Bemol Majör (1889)
- Opus 22: Piyano için iki parça (1889)
- Opus 23: "S-A-B-E-L-A" ismi üzerine valsler piyano için
- Opus 24: Korno ve Piyano için "Rêverie" Re Bemol Majör (1890)
- Opus 25: Piyano için Prelüt ve İki Mazurka (1888)
- Opus 26: Yaylı Çalgılar Kuarteti No.3 Sol Majör "Quatuor Slave" (1886-1888)
- Opus 26A: Slovanya Bayramı Senfonik Hikaye (1888)
- Opus 27: Şan ve Orkestra için Pushkin anısına iki şarkı (1887-1890)
- Opus 28: Orkestra için Fantazi "*The Sea*" Mi Majör (1889)
- Opus 29: Orkestra için Oryantal Rapsodi Sol Majör (1889)
- Opus 30: Senfonik Hikaye "*The Kremlin*" (1890)
- Opus 31: Piyano için üç etüt (1891)
- Opus 32: Keman ve Orkestra için "Meditation" Re Majör (1891)
- Opus 32A: Keman ve Piyano için "Meditation" Re Majör (1891)
- Opus 33: Senfoni No. 3 Re Majör (1890)
- Opus 34: Senfonik Hikaye "*The Spring*" Re Majör (1891)
- Opus 35: Yaylı Kuartet için Do Majör Süit (1887-1891)
- Opus 36: Piyano için Küçük Vals Re Majör (1892)

- Opus 37: Piyano için "Nocturne" Re Bemol Majör (1889)
- Opus 38: Trompet, korno ve iki trombon için kuartet "In Modo Religioso" (1892)
- Opus 39: Yaylı Çalgılar Kuarteti ve Viyolonsel için La Majör Kentet (1891-1892)
- Opus 40: Büyük Orkestra ve Koro için "*Triumph March*" (1892)
- Opus 41: Piyano için "Grand Concert Waltz" Mi Bemol Majör (1893)
- Opus 42: Piyano için üç minyatür (1893)
- Opus 43: Piyano için "Salon Waltz" Do Majör (1893)
- Opus 44: Viyola ve Piyano için "Elegy" Sol Minör (1893)
- Opus 45: Büyük Orkestra ve Kilise Orgu için Uvertür Fa Majör (1892)
- Opus 46: Orkestra Süiti "*Chopiniana*" (1893)
- Opus 47: Orkestra için Konser Valsi Re Majör (1893)
- Opus 48: Senfoni No. 4 Mi Bemol Majör (1893)
- Opus 49: Piyano için üç parça (1894)
- Opus 50: Orkestra için "*Cortège Solennel*" Re Majör (1894)
- Opus 51: Orkestra için Konser Valsleri Fa Majör (1894)
- Opus 52: Orkestra Süiti "*Scenes de Ballet*" (1894)
- Opus 53: Orkestra için Fantazi "*From Dark into Light*" (1894)
- Opus 54: Piyano için "Two Impromptus" (1895)
- Opus 55: Senfoni No. 5 Si Bemol Majör (1895)
- Opus 56: Dört solist, koro ve orkestra için, Taç Giyme Töreni için Kantat (1895)
- Opus 57: Üç perdelik bale "*Raymonda*" (1898)
- Opus 58: Senfoni No. 6 Do Minör (1896)
- Opus 59: 6 Şarkı (1898)
- Opus 60: 6 Şarkı Alexandre Pushkin ve Apollon Maykov'un şiirleri üzerine romanslar (1897-1898)
- Opus 61: Tek perdelik bale, "*Ruses d'Amour*" (1900)
- Opus 62: Piyano için Prelüd ve Füg Re Minör (1899)
- Opus 63: Solistler, kadınlar korusu ve sekiz el piyano için "*Festive Cantata*" (1898)
- Opus 64: Yaylı Çalgılar Kuarteti No. 4 La Minör (1894)
- Opus 65: Solistler, koro ve orkestra için "Memorial Cantata" (1899)
- Opus 66: Kadınlar korusu ve piyano için "Hymn after Pushkin" (1899)
- Opus 67: Tek perdelik bale "*The Seasons*" (1900)
- Opus 68: Orkestra için "Pas de Caractère" Sol Majör (1899)
- Opus 69: Orkestra için "*Intermezzo Romantica*" Re Majör
- Opus 70: Yaylı Çalgılar Kuarteti No. 5 Re Minör (1898)
- Opus 71: Çello ve Orkestra için "*Chant du Ménestrel*" (1900)
- Opus 72: Piyano için tema ve varyasyonlar Fa Diyez Minör (1900)
- Opus 73: Orkestra için "Ouverture Solennelle" (1900)
- Opus 74: Piyano Sonatı No. 1 Si Bemol Majör (1901)
- Opus 75: Piyano Sonatı No. 2 Mi Minör (1901)

- Opus 76: Bir Rus Teması Üzerine Marş Mi Bemol Majör (1901)
- Opus 77: Senfonie No .7 "Pastorale" Fa Majör (1902-1903)
- Opus 78: Orkestra için "Ballade" Fa Majör (1902)
- Opus 79: Orkestra için Süit "*From the Middle Ages*" Mi Majör (1902)
- Opus 80: Soprano, alto ve piyano için "*Chant Sans Bornes*" (1900)
- Opus 81: Orkestra için "Fortune-Telling and Dancing" La Majör (1904)
- Opus 82: Keman Konçertosu La Minör (1904)
- Opus 83: Senfoni No. 8 Mi Bemol Majör (1905-1906)
- Opus 84: Orkestra için dramatik uvertür "*The Song of Destiny*" (1908)
- Opus 85: Orkestra için iki prelüd (1906)
- Opus 86: Balalayka ve orkestra için "*Russian Fantasy*" La Majör (1906)
- Opus 87: Senfonik Prelüd "*In memory of Gogol*" Do Majör (1909)
- Opus 88: Orkestra için "Fantasie Finnoise" Do Majör (1909)
- Opus 89: Orkestra için "Esquisses Finnoises" Mi Majör (1912)
- Opus 90: Oscar Wilde'in drama oyunu üzerine "Introduction et la Danse de Salomé" (1908)
- Opus 91: Orkestra için "Cortège Solennel" Si Bemol Majör (1910)
- Opus 92: Piyano Konçertosu No. 1 Fa Minör (1910-1911)
- Opus 93: Kilise orgu için Prelüd ve Füg No. 1 Re Majör (1906-1907)
- Opus 94: Koro için "*Love*" (1907)
- Opus 95: K.K.Romanov'un drama oyunu üzerine müzik "*The King of the Jews*" (1913)
- Opus 96: Paraphrase on the Hymn of the Allies for orchestra (1914-1915)
- Opus 97: Erkek korusu ve orkestra için "*Song of the Volga Boatmen*" (1918)
- Opus 98: Kilise orgu için Prelüd ve Füg No.2 Re Minör (1914)
- Opus 99: Orkestra için "*Karelian Legend*" (1916)
- Opus 100: Piyano Konçertosu No.2 Si Bemol Majör (1917)
- Opus 100A/B: Keman ve Orkestra veya Piyano için "*Mazurka Oberek*" (1917)
- Opus 101: Piyano için dört prelüd ve füg (1918-1923)
- Opus 102: Mikhail Lermontov'un "Masquerada" oyunundan "*Romance de Nina*" (1918)
- Opus 103: Piyano için "Idylle" Fa Diyez Majör (1926)
- Opus 104: İki piyano için fantezi Fa Minör (1919-1920)
- Opus 105: Yaylı Kuartet için M.P.Belaieff'in anısına "Elegy" Re Minör (1928)
- Opus 106: Yaylı Çalgılar Kuarteti No. 6 Si Bemol Majör (1920-1921)
- Opus 107: Yaylı Çalgılar Kuarteti No.7 Do Majör "Homage au passé" (1930)
- Opus 108: Viyolonsel ve Orkestra için "Concert Ballade" Do Majör (1931)
- Opus 109: Saksafon Kuarteti Si Bemol Majör (1932)
- Opus 109: Saksafon Konçertosu, alto saksafon ve yaylı çalgılar orkestrası için Mi Bemol Majör (1934)
- Opus 110: Kilise orgu için fantezi Sol Minör (1934-1935).

4. ELEGİE FORMU

Bir kişinin ölümü veya ölen kişiyi anmak üzere yazılan dokunaklı karakterdeki şiirlere *elegie* denir. *Elegie*'nin Yunancadaki *elegia* kelimesinden türediği düşünülmektedir. Edebiyat alanında görülen *elegie*'ler çoğunlukla *dactylic hexameter* ve *pentameter*'den oluşan *elegiac* ölçü sistemi ile yazılır (Encyclopedia Britannica, 2022). Bazı *elegie*'lerin ağıt olmasının yanı sıra aşk şiiri olan birçok *elegie*'ye de rastlanmaktadır. Rainer Maria Rilke'nin meşhur *Duineser Elegien* (*Duino Elegies*) eseri bir ağıt olmaktan ziyade başka bir boyutta ruhsal arayışları temsil etmek üzere yazılmıştır. Buna karşılık 16. yüzyıldan beri İngiliz edebiyatında *elegie* bir ağıt veya ölen birini anmak için yazılan parça olarak ön plandadır. Şairin seçtiği ölçü ritmine göre istenilen şekilde yazılması serbest bırakılmıştır. Bir başka *elegie* türü ise *pastoral elegie*'dir.

Tarih boyunca yazılmış *elegie*'lerden en çok bilinenleri önemli bir kişinin ölümü ardından yazılmıştır. Bunlardan en meşhur olanlarına; John Milton'ın arkadaşı Kral Edward'ın ölümünün ardından yazdığı "*Lycidas*" (1638), Percy Bysshe Shelley'in şair John Keats 'ın vefatı üzerine yazdığı "*Adonais*" (1821) ve Matthew Arnold'un şair Arthur Clough'un ölümü üzerine yazdığı "*Thyrsis*" (1867) örnek verilebilir. 18. yüzyılda ise "Graveyard School" şairlerinin yazdıkları insanın ölümü ve ölüm halindeki kasvetli zavallı hali üzerine düşünceleri yansıtan *elegie*'ler yazılmıştır. Edward Young'ın "*Night Thoughts*" (1742-45), Robert Blair'in *Grave* (1743) ve Thomas Gray'in kilise mezarlığında gömülü mütevazı ve sıradan insanlar olarak tabir ettiği köylüler üzerine yazdığı "*An Elegie Written in a Country Church Yard* (1751)'ı bu türe örnek teşkil eder. Amerika'da ise bu akımın temsilcisi ise William Cullen Bryant'ın "*Thanatopsis*" (1817) eseridir.

Müzik alanında da şiirde olduğu gibi, üzgün ve dokunaklı karakterde olan ve birinin ölümü veya ölen kişiyi anmak için yazılan parçalara *elegie* denir. M.Ö. 500 yılından bu yana, dönemin üflemeli çalgısı eşliğinde yas şiiri ya da ağıt olarak söylendiği bilinmektedir. Solo çalgı, duet, trio, quartet, eşlikli veya eşiksiz olabileceği gibi insan sesi için yazılmış olan *elegie*'ler de vardır. Handel'in "*Saul*" eserinde İsraililerin Kralı ve oğlu Jonathan'ın ölümü ardından yazılmış ölüm marşı, notada "*Elegy*" olarak isimlendirilmiştir. Müzik alanında en bilinen *elegie*'lerden biri Beethoven'ın arkadaşı baron Pasqualati'nin eşinin ölümü üzerine bestelediği "*Elegischer Gesang op.118*" dördlüsüdür. İnsanların ölümü üzerine yazıldığı gibi hayvanların ölümlerinin ardından yazılan *elegie*'lerde mevcuttur. Beethoven'ın 1787 tarihli "*Elegie auf den Tod eines Pudels*" eseri bu türe örnektir.

Günümüz konser repertuarlarında çokça seslendirilen *elegie*'ler arasında Ernst'in solo keman ve piyano eşliği için yazdığı "*Elégie*" bulunmaktadır. Viyola repertuarında ise Gabriel Faure Op. 24 *Elegie* (orijinali viyolonsel ve piyano için), Henri Vieuxtemps Op. 30 *Elegie* ve Alexander Konstantinovich Glazunov'un Op. 44 *Elegie* adlı eserleri sıklıkla seslendirilmektedir. F.Liszt, F.Busoni, M.Reger, W.Fortner gibi besteciler de *elegie* türünde eserler vermiştir.

Genellikle şarkı (lied) formunda yazılan bu tür, edebi eserler başlığı altında da yer almaktadır. Şarkı formları, Bir Bölmeli Şarkı (A), İki Bölmeli Şarkı (A-B), Üç Bölmeli Şarkı (A-B-A), Beş Bölmeli Şarkı (A-B-A-C-A), Katlı Şarkı (A-B-A/ C-D-C /A-B-A) formları olarak incelenmektedir.

5. OP. 44 ELEGİE İNCELEMESİ

Glazunov'un Op. 44 Viyola ve Piyano için *Elegie* eseri romantik dönemin armoni anlayışı içerisinde fakat klasik dönem formunda bestelenmiştir. Tablo.1'de görüldüğü üzere eser Üç Bölmeli Şarkı formunda (A-B-A) yazılmış, üç kısım ve kodadan oluşmaktadır. Eser *Allegro* temposunda dördlük notaya 72 metronom olarak önerilmiş, 9/8 lik ölçü sayısında ve sol minör tonalitesinde solo piyanonun iki ölçülük girişi ile başlamaktadır. Eserin genelinde piyano eşliği, sol elde akorların açılımı, sağ elde akorlar ve kırılan akorların gelişi olarak görülmektedir. Viyola partisinde, nota üzerinde belirtilen *dolce* ibaresi görülür, birbirini takip eden uzun melodik hatlar hakimdir. Tema sağ elde *vibrato* ile desteklenmeli, pozisyon geçişleri mümkün olduğunca az duyulmalıdır. Temada viyola ve eşlikte piyano partisinde *legato* hakimdir.

Tablo 1. Elegie Form Şeması

BİRİNCİ BÖLME (A)	İKİNCİ BÖLME (B)	ÜÇÜNCÜ BÖLME (A*)	KODA
1-48 ölçüleri	49-74 ölçüleri	75-101 ölçüleri	102-117 ölçüleri
Sol minör	Mi bemol majör	Sol minör	Sol minör

Eserin ilk bölümü (A) 1-48 ölçüleri arasını kapsamaktadır. Birinci bölme birbirini tekrar eden 2 periyot (3-18 ölçüleri), sonrasında geçiş köprüsü (19-34 ölçüleri) ve ilk periyota benzer fakat devamında farklılıklara uğramış 1 periyottan (35-48 ölçüleri) meydana gelmektedir. *P* nüansında sol minör tonalitesinin I. derecesinde başlayan piyano partisi 4. ölçüden itibaren *crescendo* ve *decrescendo* içerisinde V-VI-III. derece arpej ve akorları ile viyolaya eşlik etmektedir. Şekil.1’de görüldüğü üzere tema, piyanonun 2 ölçülük eşliği ardından eksik ölçü ritminde viyola ile başlar. 3-10. ölçüler arasında ilk periyot sol minör tonalitesinde V. derecede sonlanarak yarım kadans ile sonlanır. 3-6 ölçüleri arasındaki kısım III. derecede kalış yapar ve öncül olarak adlandırılmaktadır. 7-10 ölçüleri arasında olan kısım sol minörün dominantı ile kalış yapar, soncul olarak adlandırılmaktadır. Tablo.2’de belirtildiği üzere 7. ölçüden itibaren piyano partisinde VI-III-IV-III6-IV6-I-IV-V/V armonik yürüşü sol elde akor kırılmaları olarak görülür. 9-10 ölçüleri içerisinde yer alan *crescendo* ve *decrescendo* nüans değişimlerinin viyola ve piyanoda birlikte yorumlanması önem teşkil etmektedir.

Tablo 2. Periyot Ayrıntılı Form Şeması

PERİYOT 1-10 Ölçüleri			
Öncül 1-6 ölçüleri		Soncul 7-10 ölçüleri	
Motif 3-4 ölçüleri	motif 5-6 ölçüleri	Motif 7-8 ölçüleri	motif 9-10 ölçüleri
I-V.derece	VI-III. Derece	VI-III-IV-III6-IV6-I	IV-V/V-V.derece

9. ölçünün son vuruşunda olduğu gibi eserde çoğu kez, piyano bas partisinde tonalitenin dominantın dominantı (V/V) derecesi ile V. derece desteklendiği görülmektedir. 11-18. ölçülerini kapsayan ikinci periyot 11-14 ölçüleri arası öncül, 15-18 ölçüleri arası soncul olarak adlandırılır ve cümle re minöre yapılan modülasyon ile tam kadansla son bulur. 2. periyot ilk periyota benzer başlar fakat öncül sonu ve soncul cümleleri değişmiştir. 17-18 ölçülerinde yer alan nüans değişimlerinin viyola ve piyanoda birlikte yorumlanması önemlidir. 19-34. ölçüleri arasında yer alan köprü 19-24 ve 25-34 ölçüleri arası olarak 2 kısımda incelenebilir. Sol minör tonalitesinin IV. derecesinde (Do minör) başlayan köprü cümlesi, IV-V-I- V/V/V (re minör tonalitesinin dominantının (La), dominantı (Mi)) armonik yürüyüşü olarak görülmektedir).

25. ölçüde re majör tonalitesinde devam eden köprüde viyola partisinde ard arda gelen sekizlik hareketler ile görülen yoğunluk bestecinin de eklemiş olduğu *animato* ibaresi ile müziği ileri taşımakta; piyano partisi ise *pp* nüansında kırılan akorlar ile eşlik etmektedir. Eserde çoğu zaman görüldüğü üzere *crescendo* ve *decrescendo* nun birlikte yorumlanması gerekmektedir. 35-48. ölçüleri arasında yer alan son periyot, önceki periyotlara benzer yapıda başlar fakat devamında farklılık göstermektedir. 35-38 ölçüleri arasında yer alan öncül cümlede piyano ve viyolanın partileri yer değiştirmiştir. 37-38 ölçülerinde görülen *crescendo* ve devamında *p* nüansına düşüşün tema ve eşlik partilerinde birlikte ve dengeli şekilde yorumlanması gerekir. 39. ölçüden itibaren soncul farklı şekilde karşımıza çıkmaktadır. Viyola partisinin 42-44 ölçülerinde duyulan sekizlik ritimdeki arpejler *crescendo* ile desteklenerek *f* nüansına ulaşmakta, müzikteki dramatikliği arttırmaktadır. Piyano partisinde sol elde ilerleyen kromatikizm, devamında sağ eldeki oktavlar ile cümle *f* nüansında tizlere tırmanır, 45. ölçüden itibaren *p* nüansında *diminuendo* ve *ritenuto* ile son bulmaktadır.

Şekil.1 Elegie birinci bölme (A) 1-7 ölçüleri

Kaynak: IMSLP, 2022

İkinci bölme (B) 49-74. ölçüleri arasını kapsamaktadır. Mi bemol majör tonalitesinde başlayan orta bölüm 2 periyot, geçiş ve dönüş köprülerinden oluşmaktadır. Şekil.2’de görüldüğü üzere 49-56 ölçüleri arasında görülen ilk periyot, 49-52 ölçüleri arası I-IV-V-V7-I6-V-V armonik yürüyüş içerisinde yer alan

öncül, 53- 56 ölçüleri arası I-IV-V-V7-I6-gV-gI-BV-BI armonik yürüyüş içerisinde yer alan soncul olarak adlandırılan cümlelerden meydana gelmektedir. Tema ve eşlik partisinde *p* nüansı hakimdir ve 51-52 ölçülerinde artan ve azalan nüansı birlikte yorumlamak önemlidir. Piyano eşlik partisinde sol elde yorumlanan bas partisinin armonik yürüyüşü temayı tamamlamaktadır. 57-60 ölçüleri arasında yer alan geçiş köprüsünde piyano partisinin ritminde gelen değişiklik, karaktere hareket ve heyecan katar. Köprü, la bemol majör, do minör, si bemol majör (aynı zamanda mi bemol majör tonalitesinin V. derecesi/dominantı) tonalitelerinde gezinerek *p*'dan *f*'ye doğru artan nüans ile 61. ölçüde mi bemol majör tonalitesindeki temaya dönüş yapmaktadır. 61-64 ölçüleri arasında öncül, 65-70 ölçüleri arasında soncul cümleleri yer almaktadır. Soncul cümlesi ilk periyottan farklı olarak tema ve eşlik partisinde bir oktav tizden duyulmaktadır ve devamında değişiklik göstermektedir. Tema, bazen piyano eşlik partisinden bir oktav tizden duyulmaktadır. Viyola partisinde pasajın sağ elde baskı uygulamadan hafiflikle ve sol elde entonasyona dikkat edilerek, abartılı vibrato kullanılmadan çalınması tavsiye edilmektedir. Tema ve eşlik partisinden bir oktav tizden duyulmaktadır. Viyola partisinde pasajın sağ elde baskı uygulamadan hafiflikle ve sol elde entonasyona dikkat edilerek, abartılı vibrato kullanılmadan çalınması tavsiye edilmektedir. Tema ve eşlik partisinden bir oktav tizden duyulmaktadır. Viyola partisinde pasajın sağ elde baskı uygulamadan hafiflikle ve sol elde entonasyona dikkat edilerek, abartılı vibrato kullanılmadan çalınması tavsiye edilmektedir. Tema ve eşlik partisinden bir oktav tizden duyulmaktadır. Viyola partisinde pasajın sağ elde baskı uygulamadan hafiflikle ve sol elde entonasyona dikkat edilerek, abartılı vibrato kullanılmadan çalınması tavsiye edilmektedir. Tema ve eşlik partisinden bir oktav tizden duyulmaktadır. Viyola partisinde pasajın sağ elde baskı uygulamadan hafiflikle ve sol elde entonasyona dikkat edilerek, abartılı vibrato kullanılmadan çalınması tavsiye edilmektedir.

Şekil.2 Elegie ikinci bölme (B) 49-52 ölçüleri

Kaynak: IMSLP, 2022

Üçüncü bölme (A*) 75-101 ölçüleri arasında yer almaktadır. Dönüş köprüsünden sonra eksik ölçü ritim ile sol minör tonalitesindeki ana temaya dönülmüştür. Birinci bölmenin kısaltılmış bir tekrarıdır denilebilir. Şekil.3'te görüldüğü üzere viyola ve piyano eşlik partisinden bir oktav tizden yazılmıştır. 75-82 ölçüleri arasında ilk periyot yer alır. 83-88 ölçüleri arasında yer alan köprü bu kez fa minör tonalitesinde başlar, do minör, re majör (ana tema olan sol minör tonalitesinin V. derecesi/dominantı) tonalitelerinde devam etmektedir. 88. ölçüde önce piyano partisinden, ardından 89. ölçüde viyola partisinden eksik ölçü ile başlayan tema birbiri ardında duyulur. İlk bölmede 39. ölçüde yer alan soncul cümlesinin aynısı üçüncü bölmede 93. ölçüde başlamaktadır. Piyano eşlik partisinden sol eldeki kromatik yürüyüş ve sağ eldeki oktavlar aynı şekilde görülmektedir. 99. ölçüde tema ve eşliğin *subito p* nüansını birlikte uygulaması önemlidir ve devamında *crescendo* ve *decrescendo* ile cümle sonlanır.

Şekil.3 Elegie üçüncü bölme (A*) 75-76 ölçüleri

Kaynak: IMSLP, 2022

101- 117 ölçüleri arasında yer alan koda 2 kısmında incelenmektedir. Şekil 4'te görüldüğü üzere, 101-109 ölçüleri arasında yer alan kısımda tema ve eşlik partisinden bir oktav tizden duyulmaktadır. 105. ölçüden itibaren do minör, si bemol majör tonalitelerinde *p* nüansında duyulan ezgi, tema ve eşliğin iç içe geçtiği bir kısımdır. 108. ölçüde *decrescendo* ve *ritenuto* yapılarak sol minör tonalitesinde sonlanan ezgi, piyano eşliğin bas partisinden bir oktav tizden duyulmaktadır.

yürüyüşü ile 2. kısım olarak uzamaya devam etmektedir. Eser sol minör tonalitesinde viyola ve piyanonun birbiri ardına atışmaları sonucunda, son üç ölçüde temada ve eşlik partisinde uzun akorlar ile son bulmaktadır.

Şekil.4 Elegie koda 102-108 ölçüleri

Kaynak: IMSLP, 2022

6. SONUÇ

Alexander Konstantinovich Glazunov, rus romantik müziğinin en önemli bestecilerindendir. Eserlerinde de görüldüğü üzere hocası Rimski-Korsakov'un katkı ve etkileri ile rus müziği geleneklerine bağlı kalmıştır. Besteleri rus destanları, halk şarkıları ve rus halkının kültürel dokusunu yansıtmaktadır. Glazunov, aynı zamanda hem müzik eğitmeni hem orkestra şefidir. St. Petersburg Konservatuarı'nda uzun yıllar çalışmalarda bulunmuş ve Dimitri Shostakovich gibi önemli pek çok sanatçının yetişmesine katkı sağlamıştır.

Bu makalede, Alexander Konstantinovich Glazunov'un yaşamı ve müzikal kimliği irdelenmiş, Op. 44 Elegie eseri form, armonik, teknik ve müzikal yönlerden detaylıca incelenmiştir. Eseri yorumlayacak müzisyen veya öğretecek öğretmenlerin, besteci ve eser hakkında ayrıntılı bilgi edinmeleri ve icralarına faydalı olunması amaçlanmıştır. Bu araştırmanın bir diğer amacı da konu ile ilgili Türkçe kaynak yetersizliği sebebi ile faydalanılabilecek bir kaynak oluşturmaktır. Betimsel bir çalışma olan araştırmada, kaynak tarama ve analiz yöntemlerinden faydalanılmıştır.

Eser piyano tekniği açısından değerlendirildiğinde zorlu pasajlar bulunmamakta fakat akıcılık ve müzikal beceri gerektirmektedir. Tempo ve nüansların doğru yorumlanması, dengeli sağ pedal kullanımı, legato hakimiyeti gerekmektedir; oktav notalar, çift ses, arpej, uzayan, atlayan ve kırılan akorlar görülmektedir. Piyanistin hakimiyetini kazanması için pedalsız ve ayrı ellerle çalışması önerilmektedir. Cümle sonlarının aksansız, yumuşak ifade ile sonlanmasına dikkat edilmelidir. Piyano partisinin eserin tamamında eşlik konumunda olduğu unutulmamalıdır, temanın arkasında sakin ve derin ifadesini korumalıdır. Aşırı sağ pedal kullanımından kaçınılmalı ve temponun sabitliğinden ödün verilmemelidir. Eser viyola yorumu açısından değerlendirildiğinde, teknik olarak zorlayıcı pasajlar bulunmamakta buna karşın yorumu üst düzeye çıkarmak adına detaylara önem verilmesi gerekmektedir. Bestecinin yazmış olduğu müzikal terimlere dikkat edilmeli, *cantabile* çalma tekniği ile sol elde *vibrato*dan ödün verilmemelidir. Eser romantik dönemde yazılmasına karşın klasik formunu koruduğundan dolayı sol elde pozisyon geçişlerinde *glissando* kullanılmaması ve pozisyon geçişlerinin mümkün olduğunca az duyurulması tavsiye edilir. Üst oktavlarda yazılan pasajların piyano ile birlikte doğru entonasyon ile yorumlanabilmesi adına pasajların yavaş tempoda çalışılması ve sağ elde arşenin baskı uygulamadan çalışılması tavsiye edilmektedir. Eserin şarkı formunda yazılmış olması ve *elegie* karakteri dolayısıyla yorumcuların müzikal ifadelerinin birlikte icra edilmesine özen gösterilmelidir.

Konser ya da etkinliklerde dinleyicinin beğenisini kazanan ve yorumcunun teknik açıdan ziyade daha çok müzikal açıdan kazanımlar edinmesini sağlayan eserin, bilinçli ve detaylı bir şekilde çalışıldığında hazırbulunuşluk düzeyleri uygun olan orta düzey viyola ve piyano öğrencilerinin gelişimine oldukça katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- American Ballet Theatre (2020). *Repertory Archive Alexander Glazunov* <https://www.abt.org/people/alexander-glazunov/> 08.01.2022 tarihinde erişilmiştir.
- Altınel, F. N. (2010). *19. Yüzyıl Romantik Viyola Sonatları Ekseninde Yoruma Yönelik Müzikal ve Teknik Yaklaşımlar*, Sanatta Yeterlik Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Boran, İ. & Şenürkmez, K. Y. (2007). *Kültürel Tarih Işığında Çok Sesli Batı Müziği 1. Basım*, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Chaffee, K. (2019). *Music Memories: Alexander Glazunov* <https://www.lapl.org/collections-resources/blogs/lapl/music-memories-alexander-glazunov> 08.01.2022 tarihinde erişilmiştir.
- Encyclopedia Britannica (2022). *Elegy* <https://www.britannica.com/art/elegy> 08.01.2022 tarihinde erişilmiştir.
- Bilir Eyüpoğlu, E. (2020). Clara Schumann ve Op. 21 3 Romans'ın Form, Teknik ve Müzikal Analizi, *Balkan Müzik ve Sanat Dergisi, Ekim, Cilt 2 Sayı 2 (47-66)*.
- International Music Score Library Project [IMSLP] (2022). https://imslp.org/wiki/List_of_works_by_Aleksandr_Glazunov 08.01.2022 tarihinde erişilmiştir.
- International Music Score Library Project [IMSLP] (2022). [https://imslp.org/wiki/Elegy,_Op.44_\(Glazunov,_Aleksandr\)](https://imslp.org/wiki/Elegy,_Op.44_(Glazunov,_Aleksandr)) 08.01.2022 tarihinde erişilmiştir.
- International Music Score Library Project [IMSLP] (2022). [https://en.wikipedia.org/wiki/Violin_Concerto_\(Glazunov\)#/media/File:AlexanderGlazounov.jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/Violin_Concerto_(Glazunov)#/media/File:AlexanderGlazounov.jpg) 08.01.2022 tarihinde erişilmiştir.
- Karakaya, A. A. (2015). *Alexander Konstantinovich Glazunov'un Yaşamı ve Opus 82 La Minör Keman Konçertosu'nun İncelenmesi*, Yüksek Lisans Sanat Çalışması Raporu, Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Ankara.
- Rimsky-Korsakoff, N. (1910). *Traité D'harmonie Théorique Et Pratique*, Paris: Alphonse.
- Say, A. (2002). *Müzik Sözlüğü 1. Basım*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Say, A. (2003). *Müzik Tarihi 5. Basım*, Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.